

بررسی خواص درمانی میوه‌های قرآنی و میزان همخوانی آن با یافته‌های نوین علوم پزشکی

* مرتضی نصیری
** امید صادقی *** حسام اصحابی شهرضاei

چکیده

میوه‌ها سرشار از ویتامین‌ها، مواد معدنی، و املاح هستند و مصرف آن‌ها تأثیر بهسزایی در سلامتی انسان‌ها، پیشگیری، و درمان بیماری‌ها دارد. در قرآن کریم خداوند از بعضی میوه‌ها چون انگور، انار، خرما، انجیر و زیتون به عنوان هدیه بهشتی نام برده است. احتمالاً در این تذکر، فواید جسمی و روحانی برای انسان وجود دارد. لذا این مقاله با هدف بررسی خواص درمانی میوه‌های مذکور از منظر قرآن و احادیث و مقایسه آن با یافته‌های نوین علوم پزشکی صورت گرفته است تا به نگرش پویایی اسلام به عنوان یک دین جهان‌شمول بیشتر پی برده شود و حقایق بیشتری در این زمینه آشکار گردد.

کلیدواژه‌ها: میوه‌های قرآنی، قرآن، احادیث، اسلام، علوم پزشکی.

۱. مقدمه

اسلام به عنوان کامل‌ترین دین آسمانی توجهی خاص به تمام جوانب حیات انسان داشته و

* دانشجوی کارشناسی ارشد پرستاری (گرایش داخلی جراحی)، کارگروه علم و دین نهاد رهبری، دانشگاه علوم پزشکی جندی‌شاپور اهواز (نویسنده مسئول) mortezanasiri.or87@yahoo.com

** دانشجوی کارشناسی ارشد علوم تغذیه، دانشکده تغذیه، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان omidsadeghi69@yahoo.com

*** دانشجوی کارشناسی علوم تغذیه، کارگروه علم و دین نهاد رهبری، دانشگاه علوم پزشکی جندی‌شاپور اهواز Hesam.es.sh@gmail.com

تاریخ دریافت: ۱۳۹۲/۸/۱۵، تاریخ پذیرش: ۱۳۹۳/۲/۱

هر آنچه را جهت رشد مطلوب و رسیدن به شکوفایی استعدادهای جسمی و روحی ضروری است مد نظر قرار داده است (قدیمی و دیگران، ۱۳۹۱: ۸۴). در این راستا توجهی ویژه به مبحث غذا و تغذیه در اسلام شده، به گونه‌ای که در قرآن کریم ۱۶۰ آیه در مورد تغذیه وجود دارد (ملکی و مهریان خواهی، ۱۳۸۸: ۱۹۷). در این کتاب الهی از یک طرف به اهمیت تغذیه تأکید شده و از طرفی دیگر ارزش استفاده از غذاهای سالم و سازگار با طبع انسانی مورد توجه قرار گرفته است، به گونه‌ای که در آیه ۲۵ سوره مبارکه عبس به انسان دستور داده شده به دقت به طعام خود بنگرد و توجه کافی نماید. این کتاب شریف علاوه بر توجه به اصول کلی و اساسی تغذیه، از بعضی غذاها نام برده که دانشمندان اهمیت و ارزش غذایی و درمانی آن‌ها را یادآور شده و کتب و مقالات متعددی در مورد آن‌ها نگاشته‌اند و حتی در برخی موارد ادعای اعجاز نموده‌اند.

از جمله مواد غذایی که در قرآن کریم به آن توجه ویژه شده است گیاهان و میوه‌ها هستند. قرآن کریم تعداد قابل توجهی از گیاهان و میوه‌ها را مورد توجه قرار می‌دهد که تحقیقات و مطالعات تجربی انجام شده اخیر، واقعیت اثربخشی و اعجاز آن‌ها را در درمان بیماری‌ها و حفظ سلامتی و تدرستی انسان‌ها روشن نموده است. در قرآن کریم ۱۱ مورد لفظ میوه (فاکه و اشتقاقات آن) استفاده شده است که این خود می‌تواند نشانه‌ای روشن بر ارزشمندی میوه‌ها از نظر اسلام باشد. خداوند در آیه ۱۴۱ سوره انعام انواع میوه‌ها را مورد بررسی قرار می‌دهد و مردم را به مصرف آن‌ها تشویق می‌کند و در آیه ۲۰ و ۲۱ سوره واقعه میوه‌ها را جزء غذاهای بهشتی می‌داند و خوردن آن را بر گوشت مقدم دانسته است. به طور کلی در حدود ۱۸ میوه و گیاه در قرآن مجید ذکر شده که طبق تحقیقات از لحاظ فتوشیمیایی به ۱۵ تیره تعلق دارند و شامل زیتون، خرما، انگور، انار، انجیر، سیب، به، خیار، موز، ترنج‌بین، سدر، گزشاهی، مسواک، زنجیل، خردل، عدس، سیر، پیاز، کدو و ریحان می‌شود (Shafaghat, 2010: 61). علاوه بر قرآن کریم، پیامبر (ص) و ائمه اطهار (ع) نیز در احادیث مختلف فواید میوه‌ها را در درمان امراض روحی و جسمی بشر یادآور شده‌اند و همواره مصرف آن‌ها را به پیروان خود سفارش کرده‌اند.

در سال‌های اخیر، مقالات علمی متعددی جنبه‌های پیشگیرانه و درمانی میوه‌ها و گیاهان فوق الذکر را مورد بررسی قرار داده‌اند، به طوری که در کتب معتبر گیاه‌درمانی و پزشکی جایگاه ویژه‌ای یافته‌اند. در بررسی جدیدی که بر روی این میوه‌ها و گیاهان از نظر وجود مواد فلاونوئید، آلکالوئید، تانین و ساپونین انجام گردید، نتایج نشان می‌دهد تمام ۱۸ گیاه و

میوه ذکر شده در قرآن کریم حاوی ماده بسیار اثربخش فلاونوئید هستند و آثار مفید و حفاظتی برای سلامتی انسان دارند و می‌توانند برای درمان بیماری‌های متعددی مورد استفاده قرار گیرند (Qusti et al., 2010: 41). پژوهش‌ها نشان داده غذای سنتی ناحیه مدیترانه، که حاوی مقدار زیادی از میوه‌های ذکر شده در قرآن است، با کاهش قابل توجه ۱۷ درصدی در میزان مرگ‌ومیر سالمدان این ناحیه همراه بوده است (ظفری زنگه و دیگران، ۱۳۸۸: ۱۵۰). همچنین آلتون و همکاران بیان می‌کنند که بین میوه‌ها و سبزی‌های ذکر شده در دین اسلام با سلامتی انسان‌ها ارتباط معناداری وجود دارد (Alton et al., 2004: 1292).

با عنایت به این که قرآن کریم و احادیث سفارش‌های متعددی جهت استفاده از میوه‌های گوناگون نموده‌اند، اما به بعضی میوه‌ها به عنوان عنایتی از جانب پرورده‌گار و هدیه بهشتی توجه ویژه شده است که احتمالاً دلیل آن ارزش غذایی بیشتر آن‌ها نسبت به سایر میوه‌های است که از آن جمله می‌توان انگور، انار، خرما، انجیر و زیتون را نام برد، این پژوهش با هدف بررسی خواص درمانی میوه‌های مذکور از دیدگاه قرآن کریم، احادیث و مقایسه آن با یافته‌های نوین علوم پزشکی صورت گرفته تا به نگرش پویای اسلام به عنوان یک دین جهان‌شمول بیشتر پی برد و حقایق بیشتری در این زمینه آشکار شود.

۲. روش‌ها

در این مطالعه مروری با جستجو در بانک‌های اطلاعاتی داخلی و خارجی شامل SID, Medex, Mag, Iran, Science, Direct, PubMed جستجوی غیرالکترونیکی با مراجعه به آرشیو مجلات کتابخانه‌ای و بررسی مقالات چاپ شده در مجلات علمی - پژوهشی و سینهای سالانه قرآن و طب و نیز با استفاده از قرآن کریم، کتب تفاسیر و احادیث سعی شده اطلاعات لازم در خصوص میوه‌های قرآنی انار، انگور، خرما، انجیر و زیتون جمع‌آوری و پس از آن همخوانی آموزه‌های اسلامی در خصوص این میوه‌ها با یافته‌های نوین علوم پزشکی مقایسه شود.

۳. یافته‌ها و بحث

۱.۳ انگور

انگور (Grape) میوه‌ای از خانواده Vitaceae با نام علمی *Vitis vinifera* است که ۱۰ بار در

قرآن کریم (بقره: ۲۶۶، نحل: ۷ و ۱۱، اسراء: ۹۱، عبس: ۲۸، مؤمنون: ۱۹، یاسین: ۳۴، نبأ: ۳۲، رعد: ۴، کهف: ۳۲) از آن یاد شده است. طبق روایات، پیامبر (ص) شربت انگور را به طور مداوم و روزانه مصرف می‌کردند و آن را برای یاران و پیروان خود به طور مکرر سفارش نموده‌اند. درباره این میوه بهشتی پیامبر (ص) می‌فرمایند: «بهترین غذای شما نان و کامل‌ترین میوه‌های شما انگور است». همچنین در روایات آمده که امام علی (ع) نان را با انگور میل می‌کردند (مجلسی، ۱۴۰۳: ۶۶/۹ ح/۱۴۹).

طبق نظر متخصصان تغذیه این میوه به قدری عوامل مؤثر دارد که می‌توان آن را یک داروخانه طبیعی نامید. انگور یکی از بهترین منابع طبیعی گلولز و فروکتوز است. علاوه بر قندها، دارای اسید تارتاریک و اسید مالیک، مواد معدنی مانند سدیم، پتاسیم، کلسیم و آهن و حاوی ویتامین‌هایی مانند: A، B₁، B₂، B₆ و C است، در صورتی که پروتئین و چربی آن بسیار ناچیز است و از نظر تولید حرارت هر واحد انگور که معادل ۱۹ دانه انگور یا ۹۰ گرم انگور است، معادل ۱۵ گرم کربوهیدرات بوده که ۶۰ کیلوکالری انرژی تولید می‌کند (Kathleen Mahan, 2012: 41-54). نتایج تحقیقاتی موسوم به «مطالعات کپنهاگ» که در آن ۲۴۵۰۰ نفر به مدت ۱۲ سال از نظر مواد غذایی تحت مراقبت قرار گرفتند، نشان می‌دهد که تناول مستمر انگور به خاطر مواد ثانوی گیاهی آن تأثیرات مثبتی در سلامتی دارد و این مواد می‌توانند از ابتلا به بسیاری از بیماری‌ها پیشگیری کنند (سلیمی و دیگران، ۷۲۷: ۱۳۸۸).

اخیراً پژوهشگران ترکیبی موسوم به رسوراتول در انگور قرمز شناسایی کرده‌اند که خواص ضدسرطانی و ضدالتهابی آن بهاثبات رسیده است. این ترکیب که از دانه‌های موجود در انگور استخراج می‌شود به علت پیوند خاصی که با DNA برقرار می‌کند و با اثر مهاری بر روی بعضی از بدخیمی‌ها، نقش مؤثری در پیشگیری از ابتلا به سرطان‌های مختلف به خصوص سرطان پوست دارد (Kahrizi et al., 2012: 66). مطالعات نشان می‌دهند که انگور به دلیل این که منبع سرشاری از آنتی‌اکسیدان‌ها از جمله فیتوكمیکال‌ها است می‌تواند در خشی کردن بسیاری از اکسیدان‌هایی که در نتیجه تابش اشعه فرابنفش بر بدن ایجاد می‌شود نقش بهسزایی داشته باشد و از این طریق از بروز سرطان پوست به خصوص در افرادی که بیشتر در معرض آفتاب‌اند پیشگیری نماید (Chun et al., 2014: 229-223).

امروزه تحقیقات پزشکی در مطالعات متعدد داخلی و خارجی، اثرات انگور و فراورده‌های حاصل از آن را بر کاهش بیماری‌های قلبی و عروقی نشان داده‌اند (Dohadwala & Viita, 2009: 1793-1788).

انگور قرمز، به دلیل دارا بودن آنتی اکسیدان های فراوان، می تواند اثرات مفیدی بر روی بیماران مبتلا به هیپرلیپیدمی و اختلال عروقی داشته باشد. نتایج مطالعه کاستیلا و همکاران نشان می دهد که دریافت عصاره انگور قرمز (سرشار از پلی فنولها) طی ۶ ماه سبب بهبود دیس لیپیدمیا (افزایش ال - دی - ال، تری گلیسرید و کاهش اچ - دی - ال) شده و سطح مارکرهای التهابی را کاهش می دهد (Castilla et al., 2006: 271-274). همچنین نتایج مطالعه رضوی و همکاران نشان می دهد که انگور قرمز به دلیل داشتن آنتی اکسیدان ها می تواند از اکسیداسیون ال - دی - ال در خون که اثر به سزایی در پیشرفت بیماری های قلبی عروقی دارد جلوگیری کند (Chun et al., 2014: 223-229). علاوه بر این، شواهد نشان می دهنند که انگور تأثیر چشمگیری در پیشگیری از فشارخون دارد. در مطالعه ای که از سوی تاکاها را و همکاران با هدف تعیین اثر آب انگور بر میزان عمل انعطاف پذیری آندتیوم و گشاد شدن عروق انجام شد، نتایج نشان می دهد که مصرف آب انگور باعث کاهش فشارخون می شود (Takahara et al., 2005: 754-756). در مطالعه ای دیگر که فوپا و همکاران انجام دادند، نتایج نشان می دهد مصرف ۲۵۰ میلی لیتر آب انگور همراه با غذای ظهر می تواند منجر به کاهش فشارخون در افرادی شود که چاقی شکمی دارند و از فشارخون بالا رنج می برند (Foppa et al., 2002: 247-251).

طبق روایات، امام صادق (ع) انگور را جهت استحکام اعصاب (طب الصادق، ۱۳۸۲: ۱۸۹) و رفع غم و اندوه مؤثر دانسته و می فرمایند: «وقتی حضرت نوح به خاطر طوفانی شدن دریا گرفتار ناراحتی و غصه شد، خداوند به او الهام کرد که انگور بخورد تا غم و اندوه او برطرف شود» (مجلسی، ۱۴۰۳: ۶۶/۹، ۱۴۹). امروزه متخصصان تغذیه ثابت کرده اند که انگور حاوی بسیاری از فیتوکمیکال ها از جمله فلاونول ها، کوئرستین و آنتوسیانیدین ها است که موجب افزایش تولید سروتونین، نورادرنالین و دوپامین در مغز می شوند و از بروز افسردگی جلوگیری می کنند. همچنین مطالعات نشان می دهنند که ویتامین C و B₆ در تبدیل اسید آمینه تریپتوفان به سروتونین ضروری هستند. همان طور که قبل از گفته شد، انگور یکی از منابع سرشار از این دو ویتامین است و این طریق نیز سبب افزایش سروتونین و کاهش بروز افسردگی می شود (Gudelsky, 1996: 223-229). علاوه بر این، مطالعات نشان می دهد مواد موجود در انگور با محافظت بدن در برابر تخریب های اکسیداتیو، از ابتلا به بیماری های سیستم عصبی چون پارکینسون (فقیهی و دیگران، ۱۳۸۶: ۱۰۷-۱۱۴؛ اشرفی

جزی و دیگران، ۱۳۹۰: ۱۲۷۰-۱۲۷۹) جلوگیری می‌کند و باعث پیشگیری از آلزایمر در مدل آزمایشگاهی می‌شود (امامی و همکاران، ۱۳۸۹: ۱-۷؛ ارضی و همکاران، ۱۳۸۷: ۴۶۳-۴۷۰). طبق تحقیقات، رسوراتول موجود در انگور باعث کاهش پلاک‌های حاوی پپتیدهای بتا‌آمیلوئید می‌شود که در بافت مغز بیماران دچار آلزایمر وجود دارند و نقایص نورونی وابسته به سن مثل زوال عقلی را کاهش می‌دهد (سیاهمرد و دیگران، ۱۳۹۰: ۱-۸؛ Shukitt-Hale et al., 2006: 295-302؛ Chui & Greenwood, 2008: 423-429؛ Sarkaki et al., 2007: 561-565). در ایجاد دماسن در مدل تجربی آلزایمر پیشگیری کند (Sarkaki et al., 2007: 561-565). در مطالعه‌ای دیگر، که بالو و همکاران انجام دادند، نشان داده شده که مصرف طولانی مدت عصاره دانه انگور، با کاهش سطح لیپیدهای در معرض اکسیداسیون در سیستم عصبی مرکزی موش‌های پیر، باعث افزایش فعالیت آنتی‌اکسیدانی شده و از این طریق بر بهبود شناخت موش‌ها مؤثر است (Balu et al., 2005: 300-295). از این رو کلام امام صادق (ع) مبنی بر مؤثر بودن انگور در استحکام اعصاب و همچنین افسردگی و غم و اندوه با یافته‌های نوین علوم پزشکی کاملاً همخوانی دارد.

۲.۳ انار

انار با نام انگلیسی Pomegranate و نام علمی *Punica Granum*، گیاهی متعلق به خانواده Punicaceae است که خداوند در آیه‌های ۶۸ سوره الرحمن، ۹۹ و ۱۴۱ سوره الانعام به استفاده از آن توصیه کرده و انسان را موظف به تعقل در آن می‌نماید تا از این جهت به وجود خالق پی ببرد. پیامبر (ص) انار را جزو برترین میوه‌ها دانسته و می‌فرمایند: «کسی که انار بخورد شیطان تا چهل روز نمی‌تواند به او آسیب برساند» (مجلسی، ۳: ۶۶، ۴۳ ح). امام علی (ع) نیز می‌فرمایند: «هر دانه‌ای از انار که در معده قرار گیرد قلب را زنده، نفس را روشن و چهل شب و سوسه شیطان را دور می‌سازد» (مجلسی، ۳: ۶۶، ۸ ح). (۱۵۶).

طبق نظر متخصصان تغذیه، انار غنی از ویتامین‌هایی چون C، B₂ و B₁ و مواد معدنی مانند سدیم، فسفر، آهن، منیزیم و پتاسیم و ترکیبات قندی ساکارز، گلوکز، فروکتوز و همچنین اسیدهای مالیک و سیتریک و ترکیبات پلی‌فنولیک است (دانا و دیگران، ۱۳۹۱: ۹۱۴). نتایج حاصل از مطالعات اپیدمیولوژیک نشان می‌دهد که انار نسبت به سایر میوه‌ها از ترکیبات پلی‌فنولیکی بیشتری برخوردار است که می‌تواند در سلامتی انسان نقش مفیدی ایفا

کند. این ترکیبات آنتی اکسیدان‌های بسیار قوی هستند که می‌توانند اثرات سیتو توکسیک رادیکال‌های آزاد را خنثی کنند و به میزان قابل توجهی از میزان مرگ‌ومیر ناشی از بیماری‌های قلبی و عروقی، سکته‌های مغزی و سرطان‌های مختلف بکاهند (زربان و همکاران، ۱۳۸۶: ۲۰؛ Shah et al., 2011: 157).

نتایج تحقیقات نشان داده عصاره‌های مختلف میوه انار با کاهش چربی خون از تشکیل پلاکت‌ها در عروق جلوگیری و جریان خون در عروق را تسهیل می‌کند، به گونه‌ای که امروزه پزشکان آب انار را مانند داروی آسپرین می‌دانند بدون این که عوارض ناشی از این دارو را به همراه داشته باشد (منتظری و مجاهد، ۱۳۸۸: ۶۶۷، ۶۶۸). میوه، آب، دانه و روغن دانه انار از طریق مکانیسم‌های آنتی اکسیدانی، ضدتکثیری (اختلال در سیکل سلولی و آپوپتوز)، مهار آنتی‌یوزن و ضدالتهابی از تکثیر سلول‌های سرطانی جلوگیری می‌کند و بر بهبود سرطان‌های پروستات، پستان، پوست، روده بزرگ، ریه، دهان و خون مؤثر گزارش شده است (Amin et al., 2009: 2718). علاوه بر این، امروزه انار آثار ضدویروسی علیه هرپس ویروس‌ها و ویروس آفلونزا و ضدبacterی علیه سالمونلا تیفی و ویریوکلرا از خود نشان داده (Kahrizi et al., 2012: 69) و عصاره دانه آن به عنوان کاهنده مقاومت آنتی‌بیوتیکی مترونیدازول و کلاریتیرومایسین، در ریشه‌کنی هلیکوبکترپیلوری مؤثر گزارش شده است (صفاری و دیگران، ۱۳۹۱: ۴۲۶-۴۳۲). از این‌رو مصرف این میوه برای سیستم ایمنی و گوارش نیز بسیار مفید است.

در حدیثی امام صادق (ع) می‌فرمایند: «به کودکان خود انار بدھید که سبب سرعت رشد و جوانی آن‌ها می‌شود» (طب الصادق، ۱۳۸۲: ۲۰۱). امروزه تحقیقات نشان داده آب انار اثر ضدالتهابی دارد و از افزایش آنزیم‌هایی که سبب التهاب غضروف‌ها می‌شوند جلوگیری می‌کند (Jurenka, 2008: 132). اخیراً پزشکان در یک مطالعه آزمایشگاهی نشان داده‌اند که عصاره میوه انار با خواص ضدالتهابی از التهاب غضروف‌ها در برابر آسیب ناشی از ایترلوكین ۱ محافظت می‌نماید و منجر به باقی ماندن پروتئوگلیکان‌های بیشتری در مفصل زانو می‌شود (Ahmed et al., 2005: 2096-2102; Shukla et al., 2008: 1-10). نتایج پژوهش هادی‌پور جهرمی و همکاران حاکی از این است که تجویز عصاره انار در بهبودی آسیب‌های غضروف مفصل موش سوری مؤثر است، از این‌رو پیشنهاد می‌دهند پزشکان به جای استفاده از مسکن‌ها که عوارض زیادی دارند، از انار به عنوان یک داروی طبیعی برای حفظ غضروف‌ها و درمان استئوآرتیت و راشتیسم استفاده نمایند (هادی‌پور جهرمی و

همکاران، ۱۳۸۶: ۱۹۹-۲۰۳). با توجه به این که راشتیسم رشد کودک را به تأخیر می‌اندازد و مصرف انار مانع راشتیسم می‌شود، اعجاز علمی کلام امام ششم در خصوص این میوه بهشتی آشکار می‌شود.

پیامبر (ص) در حدیثی گهربار می‌فرمایند: «انار باعث افزایش مایع تولید نسل مرد شده و فرزند را زیبا و سالم می‌گرداند» (کلینی، ۱۴۰۱: ۱۷/۳۵۵). طبق مطالعات اخیر مصرف آب انار، با تأثیر بر رادیکال‌های آزاد اکسیژن موجود در مایع منی، بر ناباروری مردان مؤثر گزارش شده است (Türk et al., 2008: 296-289). امینی‌راد و همکاران نشان داده‌اند که ترکیبات تانین موجود در آب انار با مهار پراکسیداسیون لیپیدها می‌تواند در کاهش رادیکال‌های اکسیژن و بهبود پارامترهای تعداد، حرک غیرپیشرونده و مرفولوژی طبیعی اسperm در موش صحرایی دخیل باشد، از این‌رو با توجه به این که انار گیاهی در دسترس است آن را جهت بهبود وضعیت اسperm مردان نابارور پیشنهاد می‌کنند (امینی‌راد و دیگران، ۱۳۸۸: ۱۸۲-۱۸۸)، که با کلام پیامبر (ص) مبنی بر مؤثر بودن انار بر افزایش مایع تولید نسل مرد در یک راستا است. پژوهش‌های اخیر نشان می‌دهند که مصرف انار در طول حاملگی می‌تواند از اثرات مخرب رادیکال‌های آزاد یا اکسیدان‌ها بر رشد جنین جلوگیری کند و سبب زیبایی بیشتر کودک شود (Chen et al., 2013: 1280-1274). بر اساس نظر متخصصان تغذیه، انار دارای ماده‌ای به نام «کره ماناتین» است که برای کبد مفید است، و چون پوست انسان آبینه تمامنمای کبد است، انار بهتر از هر چیز می‌تواند رنگ رخساره را گلگون و زیبا کند (یاوری و همکاران، ۱۳۸۶: ۲۹). لذا امروزه پژوهشکان مصرف انار را جهت زیبا شدن فرزند به مادران باردار توصیه می‌کنند که با کلام پیامبر اکرم (ص) مبنی بر تأثیر انار بر زیبا شدن فرزند کاملاً مطابقت دارد.

۳.۳ خرما

درخت خرما یا Date Palm گیاهی از خانواده Palmaceae با نام علمی Phoenix Dactylifera است که در آموزه‌های دینی و احادیث گوناگون بارها به خوردن آن توصیه شده است. نام خرما و درخت نخل در قرآن کریم ۲۰ بار آورده شده (بقره: ۲۶۶، انعام: ۹۹ و ۱۴۱، رعد: ۴، نحل: ۱۱ و ۶۷، اسراء: ۹۱، کهف: ۳۲، مريم: ۲۳ و ۲۵، طه: ۷۱، مؤمنون: ۱۹، شورا: ۱۴۸، یس: ۳۴، ق: ۱۰، قمر: ۲۰، رحمن: ۱۱ و ۶۸، عبس: ۲۹، حلقه: ۷) و تنها میوه‌ای است که خداوند از آن به عنوان رزق نام برده و آن را جزو غذاهای اصلی انسان می‌داند.

پیامبر (ص) خرما را شفابخش دانسته و می‌فرمایند: «خرما خستگی را رفع و آدمی را از سرما حفظ و او را سیر می‌کند و ۷۲ در از شفا به روی انسان می‌گشاید» (مجلسی، ۱۴۰۳: ۶۶/ح ۵۸). (۱۴۱).

طبق نظر متخصصان تغذیه، خرما حاوی درصد بالایی از کربوهیدرات (۴۴ تا ۸۸ درصد)، چربی (۲/۰ تا ۵/۰ درصد)، پروتئین (۲/۵ تا ۶/۵ درصد)، ویتامین و درصد بالایی از فیبرهای غذایی است که بدن به آن‌ها نیاز اساسی دارد. این میوه از نظر املاح بسیار غنی است و حداقل پانزده ماده معدنی دارد (ظفری زنگه و دیگران، ۱۳۸۸: ۱۵۰). غنی‌بودن خرما از لحاظ عناصری مانند آهن که در سیستم خون‌سازی بدن، کلسیم که در سیستم عصبی – عضلانی و اسکلتی، منیزیم که انرژی بدن را تقویت می‌کند و نیتروی عمومی بدن را افزایش می‌دهد و نیز فسفر که در فعالیت سلول‌های مغزی و قوای فکری و حافظه بسیار مؤثر است، آن را به یک داروی بسیار ارزشمند مبدل ساخته است (مجاهد و دیگران، ۱۳۹۰: ۱۶۰).

در بررسی منابع اطلاعاتی داخلی و خارجی، مقالات علمی متعددی در مورد اثرات گوناگون خرما نوشته شده است. این میوه دارای آنتی‌اکسیدان‌هایی نظیر فلاونوئیدها است که با مهار رادیکال‌های مخرب اثرات حفاظتی و ضدسرطانی قوی از خود نشان می‌دهد و خاصیت ضدباکتری و آنتی‌اکسیدانتیو آن به اثبات رسیده است (Shahid & Marshall, 2003: 248؛ ظفری زنگه و دیگران، ۱۳۸۸: ۱۵۱). همچنین دارای اثرات ضدتوموری، حفاظتی در زخم معده، ضدالتهابی و ضداسهالی نیز است (Baliga et al., 2011: 1815).

خرما به علت محتويات آنتی‌اکسیدانی غنی خود، دارای اثر حفاظت کبدی مناسب در برابر آسیب‌های اکسیدانتیو ناشی از رادیکال‌های آزاد است و در شرایطی مانند افزایش رادیکال‌های آزاد در بدن، مواجه شدن کبد با ویروس‌های هپاتیت، الکل‌ها، مواد دارویی و مواد شیمیایی و در ناراحتی‌های مختلف کبدی که احتمال آسیب کبدی وجود دارد می‌تواند برای درمان یا تقویت کبد بسیار مفید و مناسب باشد (سیاه‌پوش و دیگران، ۱۳۹۰: ۳۶). بر اساس تحقیقات اخیر، عصاره خرما در بازگشت کبد سمی به وضعیت نرمال و بهبود مورفولوژی (شکل‌شناسی) و هیستولوژی (بافت‌شناسی) کبد آسیب‌دیده مؤثر گزارش شده است (Al-Qarawi et al., 2004: 176).

امام صادق (ع) در حدیثی می‌فرمایند: «خرما درمان است. در آن ضرری وجود ندارد. هر کس موقع خواب هفت عدد خرما بخورد، کرم‌های شکمش کشته می‌شود» (طب الصادق، ۱۳۸۲: ۲۰۸). بر اساس مطالعات اخیر، بیماری پلاگر هم‌زمان با بروز انگل‌های

روده اتفاق می‌افتد و درمان پلاگر با نیاسین می‌تواند سبب از بین رفتن این انگل‌ها شود. از آن‌جا که خرما منبع سرشاری از ویتامین‌های گروه B از جمله نیاسین است، لذا در درمان انگل‌های روده نقش مؤثری می‌تواند داشته باشد (Prakash et al., 2008: 581-584) که با کلام امام صادق (ع) در یک راستا است.

بر اساس آنچه در آیه‌های ۲۳ تا ۲۶ سوره مریم آمده است، خداوند در هنگام زایمان به آن حضرت توصیه به مصرف رطب و آب نموده است. پیامبر (ص) نیز به استفاده از خرما در ماههای آخر بارداری سفارش مکرر نموده و می‌فرمایند: «به زنان خود در دوره نزدیک زایمان خرما بدھید، زیرا هرکس که در دوره نزدیک زایمان غذایش خرما باشد فرزندش بربار خواهد شد و خوراک مریم هنگامی که عیسی را زاد همین بود. در حالی که اگر خداوند غذایی بهتر از خرما برای او سراغ داشت همان را به وی می‌خوراند» (منقی هندی، ۱۳۹۷: ۱۲/ ح ۳۵۳۱۳، ۳۴۰).

برخی مفسران از دستور خدا به حضرت مریم (ع) مبنی بر استفاده از رطب و آب چنین برداشت کرده‌اند که این رهنمودها برای زن باردار یک دستور طبی است. بر اساس کتب تغذیه، خرما دارای مقادیر قابل توجهی آهن، فولیک اسید و کلسیم است که برای زن باردار ضروری است و در حال حاضر به صورت فراورده‌های دارویی به زنان باردار تجویز می‌شود و چون پس از زایمان، آب بدن زن باردار تا حدودی کم می‌شود، خرما جاذب رطوبت است و اگر همراه با آب خورده شود برای جبران این نقصه بسیار مفید است که قرآن کریم، این دو عنصر مهم (خرما و آب) را همراه با یکدیگر برای زن تازه‌زا سفارش نموده است.

بررسی‌های آزمایشگاهی نشان داده که خرما حاوی ترکیباتی است که ماهیچه‌های رحم را در آخرین ماههای دوران بارداری تقویت می‌کند و به باز شدن رحم در هنگام زایمان و کاهش خونریزی بعد از زایمان کمک می‌نماید. در این رابطه خادم می‌نویسد: «خرما دارای کلسیم، سروتونین، تانین، اسید لینولیک و آنزیم پروکسیداز است که در کنترل خونریزی اهمیت زیادی دارد» (Khadem et al., 2007). علم جدید هورمونی مشابه اکسی‌توسین در خرما کشف کرده که به کشیدگی رحم و آماده کردن آن برای زایمان و برگرداندن رحم به حالت قبل از حاملگی در دوره بعد از زایمان کمک می‌نماید و باعث کاهش خونریزی بعد از زایمان می‌گردد. نتایج پژوهش حمود و همکاران (۱۳۸۷) نشان‌دهنده این است که اثر خرما بر کاهش میزان خونریزی بعد از زایمان بیشتر از اکسی‌توسین بوده است. در این

تحقیق به وجود تائین در خرما اشاره شده که به علت خاصیت قابض آن باعث ایجاد انقباض در عضلات رحم می‌شود و میزان خونریزی پس از زایمان را کاهش می‌دهد (حمود، ۱۳۷۸). همچنین نتایج نشان می‌دهد که مصرف خرما استفاده از اکسیتوسین و پروستین بعد از زایمان را کاهش می‌دهد و باعث کاهش زمان مرحله تحریک زایمان می‌شود (Al-Kuran et al., 2011: 29). علاوه بر این، امروزه متخصصان به این نتیجه رسیده‌اند که خرما حاوی موادی است که باعث تسکین افسردگی بعد از زایمان می‌شود و شیر مادر را غنی از موادی می‌سازد که برای رشد شیرخوار ضروری است و مقاومت نوزاد به بیماری‌ها را بالا می‌برد (Marwat et al., 2009: 292).

طبق روایات هنگامی که نوزادی نزد پیامبر (ص) برده می‌شد ایشان خرمای جویده را داخل دهان نوزاد می‌مالید. امام علی (ع) در این خصوص می‌فرمایند: «کام کودکان خود را با خرما بگشایید، چون پیامبر (ص) با حسن و حسین چنین کرد» (مجلسی، ۱۴۰۳: ۶۶/ح ۱۰، ۱۲۸). بررسی مقالات سال‌های ۱۹۹۳ تا ۲۰۰۸ که در آن‌ها اثر خرما بر تسکین درد نوزادان بررسی شده، نشان می‌دهد خرما به علت داشتن ساکاروز در تسکین درد ناشی از ختنه، خون‌گیری وریدی، بررسی‌های چشمی و سوزن زدن پاشنه پا در نوزادان مؤثر است (مرادی و همکاران، ۱۳۸۸: ۷۳۶). بنابراین آموزه‌های پیامبر (ص) مبنی بر اثربخش بودن خرما برای نوزادان با یافته‌های نوین مطابق و هماهنگ است.

۴. انجیر

انجیر با نام انگلیسی *Fig* و نام علمی *Carica* گیاهی از خانواده *Moraceae* است که خداوند در آیه اول سوره تین به آن قسم خورده است. امام رضا (ع) انجیر را شبیه‌ترین اشیاء به میوه بهشتی دانسته‌اند و درباره خواص آن می‌فرمایند: «انجیر بُوی بد دهان را می‌برد، دهان و استخوان‌ها را استحکام می‌بخشد، درد را می‌برد و با وجود آن دیگر به دارویی نیاز نیست» (مجلسی، ۱۴۰۳: ۶۶/۲، ۱۸۵).

امروزه آزمایش‌ها نشان داده انجیر حاوی ۵۰ درصد مواد قندی، ۴ تا ۵ درصد مواد پروتئینی، ۵/۵ درصد مواد ازته، ۲ درصد مواد چربی و بقیه آب است (داودیان دهکردی، ۱۳۸۹: ۲). انجیر نسبت به دیگر میوه‌ها حاوی فیبر بیشتری است، به طوری که یک عدد انجیر خشک حاوی ۲ گرم فیبر است که تقریباً ۱۱ درصد از میزان توصیه شده روزانه فیبر را تأمین می‌کند. مطالعات انجام گرفته طی ۱۴ سال اخیر نشان

داده‌اند که فیبر برای بهبود عملکرد دستگاه گوارش بسیار مفید است. همچنین وجود فیبر در غذا مانع بروز بسیاری از انواع سرطان‌ها شده و با کاهش کلسترول خون از بروز بیماری‌های قلبی عروقی نیز پیشگیری می‌کند (احمدی و همکاران، ۱۳۹۱: ۱۵۵). در بین میوه‌ها، انجیر بالاترین میزان مواد معدنی را دارد، در حالی که عاری از کلسترول و سدیم است. این میوه دارای اثر آنتی‌اکسیدانی و آنتی‌موتاژن است، به گونه‌ای که اثر آن در درمان بیماری‌های معده و روده (کولیت، سوء‌تغذیه، بی‌اشتهاای و اسهال)، تنفسی (گلودرد، سرفه و مشکلات برون‌شها)، التهابی، قلبی عروقی، کبد و طحال مؤثر گزارش شده است (Kahrizi et al., 2012: 63). براساس مطالعات اخیر، شیره میوه تازه انجیر بر سلول‌های سرطانی انسان مؤثر بوده و می‌تواند به عنوان یک ماده ضدسرطان عمل کند (احمدی و دیگران، ۱۳۹۱: ۱۵۲). این میوه به علت داشتن نوعی آنزیم که به ترشحات شیره لوزالمعده شباهت دارد، در درمان عوارض خارش دار پوستی مثل زگیل و میخچه مؤثر گزارش شده (قره‌زاده، ۱۳۸۸: ۶۹۰) و به علت دارا بودن خواص آنتی‌اکسیدانی در افزایش یادگیری سودمند است. در مطالعه‌ای که سالمون و همکاران انجام داده‌اند، مشخص شده که میوه تازه انجیر دارای یک ماده اصلی به نام C₃R است که به علت دارا بودن خواص آنتی‌اکسیدانی نقش مثبتی در یادگیری و حافظه دارد (Solomon et al., 2010: 6660-6665). همچنین، نتایج مطالعه ظفری زنگنه و همکاران نشان می‌دهد که از بین سه میوه خرما، انجیر و زیتون، انجیر بیشترین تأثیر را در افزایش حافظه دارد و در مقایسه با سه میوه دیگر باعث کاهش زمان تأخیر و افزایش بیشتر حافظه می‌شود (ظفری زنگنه و دیگران، ۱۳۸۸: ۱۴۹-۱۵۸).

امام علی (ع) می‌فرمایند: «خوردن انجیر انسدادها را نرم و برای بادهای قولنج سودمند است» (مجلسی، ۱۴۰۳: ۱/۶۶ ح، ۳، ۱۸۶). در روایتی آمده هنگامی که یک سینی انجیر به پیامبر خدا (ص) هدیه شد به اصحابشان فرمودند: «بخارید، چرا که اگر بنا بود بگوییم میوه‌ای از بهشت است، همین میوه را می‌گفتم؛ زیرا میوه‌ای است بدون هسته، آن را بخارید زیرا بواسیر را ریشه‌کن می‌سازد و برای نقرس سودمند است» (مجلسی، ۱۴۰۳: ۱/۶۶ ح، ۴، ۱۸۶). امروزه متخصصان علوم پزشکی به اعجاز این دو حدیث دست یافته‌اند و معتقدند انجیر از یبوست، نقرس و بواسیر جلوگیری می‌کند. طی مطالعات صورت گرفته، انجیر به علت داشتن مواد لعابی و قندهای طبیعی، به عنوان یک ملین بسیار ارزشمند برای اطفال و سالمدان مورد استفاده قرار می‌گیرد (معطر و دیگران، ۱۳۹۰: ۴۸). در پژوهشی که مظفرپور

و همکاران با هدف بررسی ۱۳۴ مفردۀ دارویی مؤثر در درمان بیوست از دیدگاه طب سنتی انجام دادند، نتایج نشان می‌دهد انجیر یکی از چهار داروی مؤثر درمان بیوست و انسدادهای روده است (مظفرپور و همکاران، ۱۳۹۰: ۷۹-۹۵). بر اساس مطالعات صورت‌گرفته، انجیر به علت خاصیت قلیایی در دفع مواد زائد حاصل از متابولیسم غذاهای گوشتی مؤثر است و مانع افزایش اسید اوریک و اورۀ خون می‌شود (یاوری و دیگران، ۱۳۸۶: ۲۷). چون هیپراوریسمی (افزایش اسید اوریک خون) مهم‌ترین علامت نقرس است (خاوری، ۱۳۹۰: ۳۲۰)، خوردن انجیر برای جلوگیری از این بیماری سودمند است.

۵.۳ زیتون

زیتون با نام علمی *Olea Europea* معروف به Olive از تیره Oleaceae است که ۵ بار همراه میوه‌هایی مانند خرما، انار، انگور و انجیر (عبس: ۲۹، تین: ۱، نحل: ۱۱، انعام: ۹۹ و ۱۴۱)، یک بار به تنها (نور: ۳۵) و یک بار به طور ضمنی (مؤمنون: ۲۰) در قرآن کریم از آن سخن به میان آمده و از آن به شجرۀ مبارکه تعبیر شده است.

طبق روایات، پیامبر (ص) مصرف زیتون را در درمان بیماری‌های گوناگون مؤثر دانسته و از آن به عنوان درختی خجسته یاد نموده است (مجلسی، ۱۴۰۳: ۷۶/۴۸). امام علی (ع) نیز به مصرف روغن زیتون سفارش بسیار نموده و می‌فرمایند: «با روغن زیتون بدن خود را چرب کنید و با آن خورش بسازید چرا که روغن نیکان و خورش برگزیدگان است [...] با وجود آن هیچ بیماری زیان نمی‌رساند» (مجلسی، ۱۴۰۳: ۶۶/۱۷، ۱۸۲).

طبق نظر متخصصان تغذیه، زیتون با دارا بودن خواص ضدجهشی و آنتی‌اکسیدانی قوی در صنایع دارویی، غذایی و بهداشتی از اهمیت بالایی برخوردار است. میوه زیتون ماده‌ای مغذی، آرام‌بخش و مسهلی ملایم است که زخم معده و دوازدهه را بهبود می‌بخشد (معطر و خیراندیش، ۱۳۹۰: ۴۸).

امروزه مطالعات مختلف نشان‌دهنده نقش تأثیرگذار روغن زیتون در درمان بیماری‌های مختلف است. در سال ۲۰۰۱ پرسور ویلت با استفاده از مطالعات اپیدمیولوژیکی و کارآزمایی بالینی دستورالعمل یک هرم غذایی را مطرح نمود که در این هرم همه چربی‌ها را بد نمی‌داند و تأکید وی بر مصرف روغن‌های گیاهی بهویژه روغن زیتون، که در قرآن کریم به آن قسم یاد شده، قابل توجه است (محمودی و دیگران، ۱۳۸۶: ۶۸). این روغن حاوی ترکیبات پلی‌فنلی است که حضور این ترکیبات در درمان انواع سرطان،

بیماری‌های قلبی عروقی، التهابات روماتیسمی، بیماری‌های گوارشی و ... نقش بهسزایی دارد (De la Lastra Romero et al., 2011: 753؛ شمس و دیگران، ۱۳۹۱: ۴۵).

بر اساس مطالعات اپیدمیولوژیک اخیر، شیوع بیماری‌های عروق کرونر در حوضه‌های مدیترانه علی‌رغم مصرف بالای روغن زیتون (۴۰ درصد کل کالری) به طور چشمگیر پایین است. پژوهشگران این امر را به وجود چربی‌های اشباع‌نشده در این روغن نسبت داده‌اند که باعث افزایش چربی خوب خون (اج-دی-ال)، کاهش چربی بد خون (ال-دی-ال)، کاهش کلسترول و کاهش تری‌گلیسرید می‌شود و به علت داشتن ترکیبات آنتی‌اکسیدانی قوی نظیر پلی‌فنل‌ها و فلاونوئیدها باعث کاهش پراکسیداسیون چربی‌ها در بدن و جلوگیری از تشکیل رادیکال‌های آزاد و نهایتاً کاهش چسبندگی ال-دی-ال به دیواره سرخرگ‌ها و مانع تصلب شرایین می‌شود (محققی و همکاران، ۱۳۸۸: ۳۸۱). در این خصوص مطالعات کارآزمایی بالینی نشان داده‌اند که رژیم غذایی حاوی روغن زیتون در مقایسه با رژیم معمولی غلظت پلاسمایی قند، کلسترول، تری‌گلیسرید و ال-دی-ال را در زنان دارای اضافه وزن بیشتر کاهش می‌دهد (فکور و مهدی خانلو، ۱۳۹۱: ۱۰۸). مطالعه ریبعی و همکاران نشان می‌دهد که روغن زیتون از طریق اثر بر سطح لپدهای مغز، سبب کاهش حجم سکته‌های مغزی و محافظت عصبی در موش‌های صحرایی قرارداده شده در معرض ایسکمی می‌شود (ریبعی و دیگران، ۱۳۹۲: ۲۳).

طبق تحقیقات اخیر روغن زیتون به دلیل وجود ترکیبات فنلی و نیز اسیدهای چرب غیراشباع، نقش مهمی در پیشگیری از سرطان دارد و اثر آن بر سرطان مری (رشیدخانی و دیگران، ۱۳۸۷: ۲۱) و کولون (عیدی و دیگران، ۱۳۹۰: ۵۴) مؤثر گزارش شده است.

بر اساس متون اسلامی، روایات مختلف به استعمال موضعی روغن زیتون بر پوست توصیه نموده‌اند. پیامبر (ص) می‌فرمایند: «روغن زیتون بخورید و خود را بآن چرب کنید که درمانی برای هفتاد بیماری است که یکی از آن‌ها جذام است» (متقی هندی، ۱۳۹۷: ۱۰/۴۸، ۲۸۲۹۹). امروزه تحقیقات نشان داده روغن زیتون نقش کلیدی در درمان بیماری‌های مختلف پوستی دارد. طبق نظر پژوهشگران مواد آنتی‌اکسیدان موجود در این روغن از ایجاد رادیکال‌های آزاد در سلول‌های پوستی و ایجاد سرطان پوست جلوگیری کرده و اسید اوئیک موجود در آن موجب می‌شود که چین و چروک‌های پیری دیرتر ظاهر شود. همچنین، این روغن به دلیل داشتن ویتامین E در ترمیم زخم‌های پوستی چون زخم سوختگی (میرشمس، ۱۳۸۸: ۷۵۹) و زخم پای دیابتی که یکی از عوارض وخیم بیماری

دیابت است مثبت گزارش شده است (خادم حقیقیان و دیگران، ۱۳۹۰؛ ۳۵؛ زحمتکش و رشیدی، ۱۳۸۷؛ ۳۶؛ ۱۶). نتایج تحقیق عیدی و همکاران نشان می‌دهد که روغن زیتون با فعال کردن سیستم‌های دخالت‌کننده در مسیرهای ضددردی بر درد التهابی ایجادشده به وسیلهٔ فرمالین در موش‌ها مؤثر است و مالیدن این روغن را در کاهش درد مؤثر می‌دانند (عیدی و دیگران، ۱۳۹۰؛ ۵۷). از این‌رو مالیدن این روغن روی پوست باعث شادابی و حفظ سلامت پوست می‌گردد که با توصیه‌های نبوی مبنی بر مالیدن روغن زیتون بر پوست مطابقت دارد.

خداآوند در آیهٔ یک سورهٔ تین به مصرف زیتون و انجیر قسم یاد نموده است. طبق نظر مفسران، هرگاه خداوند به چیزی سوگند می‌خورد نشانهٔ اهمیت و صفات قابل ذکری است که آن را قابل سوگند خوردن کرده است. طی مطالعات صورت‌گرفته، دانشمندان متوجه اسرار علمی این آیه از قرآن کریم شده‌اند و مزایای زیادی را برای مصرف هم‌زمان انجیر و زیتون شناسایی کرده‌اند. در پژوهشی که دانشمندان ژاپنی به منظور جست‌وجوی ماده‌ای پروتئینی موسوم به «متالویثوندز»، که باعث کاهش کلسترول، تقویت قلب، تنظیم تنفس و از بین رفتن عوارض پیری می‌شود، در میان گیاهان انجام دادند، تنها این ماده را در زیتون و انجیر یافتند. این دانشمندان متوجه شدند که به کارگیری این ماده از انجیر یا زیتون به‌تهاایی فایدهٔ موردنظر را برای سلامتی انسان ندارد و به این نتیجه رسیدند که باید آن دو را با هم مخلوط کنند. آن‌ها بهترین میزان را برای بهترین تأثیر، یک انجیر و هفت زیتون یافتند که با قرآن کریم که در آن یک بار از انجیر (تین: ۱) و شش بار به صورت صریح (عبس: ۲۹، تین: ۱، نحل: ۱۱، انعام: ۹۹ و ۱۴۱، نور: ۳۵) و یک بار به صورت ضمیمی (مؤمنون: ۲۰) از زیتون یاد شده همخوانی دارد (قره‌زاده، ۱۳۸۸؛ ۳۸۹). بنابراین سوگند و تکریم خداوند از انجیر و زیتون و آوردن نام آن‌ها در کتاب یکدیگر به خاطر اثر و ارزشی است که در آن‌ها وجود دارد.

۴. نتیجه‌گیری

یافته‌های این مطالعه نشان می‌دهد که دین مبین اسلام به همه ابعاد زندگی انسان توجه نموده و آموزه‌های دینی در مورد مصرف میوه‌های قرآنی چون انار، انگور، خرما، زیتون و انجیر نه تنها از روی آگاهی بوده بلکه بر پایهٔ اصول و منطق علمی بیان شده‌اند که این اصول و دستورالعمل‌ها در جهت ابقاء سلامتی، طول عمر انسان و استفادهٔ بهینه از منابع

غذایی موجود در طبیعت است. امید است محققان ایران اسلامی با مراجعة مستمر به قرآن کریم و احادیث نبوی و تحقیق در متون آن‌ها بتوانند به خواص درمانی بیشتر آن‌ها دست یابند و جامعه را از عظمت بیکران انوار الهی قرآنی و دانش حضرت ختمی مرتب و بزرگان دین اسلام بهره‌مند سازند.

منابع

- احمدی، احمد، زینب پاشازانوس، و سمیه قمی (۱۳۹۱). «بررسی خواص میوه قرآنی انجیر از دیدگاه علمی و احادیث». *فصلنامه تاریخ پژوهشکی*, س، ۴، ش. ۱۲.
- ارضی، اردشیر و دیگران (۱۳۸۷). «مطالعه اثر عصاره هیدروالکلی دانه انگور بر شناخت موش‌های سفید کوچک پیر و جوان». *مجله علمی پژوهشکی جندی‌شاپور*. دوره ۷، ش. ۴.
- اشراقی جزی، فاطمه و دیگران (۱۳۹۰). «مقایسه اثر آب انگور قرمز و ورزش بر روی موش‌های صحرایی نر پارکینسونی شده». *مجله دانشکده پژوهشکی اصفهان*. دوره ۲۹، ش. ۱۶۲.
- امامی، محمد و دیگران (۱۳۸۹). «اثر آب انگور قرمز بر یادگیری و حافظه احترازی غیرفعال در موش‌های صحرایی نر». *مجله دانشکده پژوهشکی اصفهان*. دوره ۲۸، ش. ۱۰۴.
- امینی‌راد، امید، محمدعلی خلیلی، و حمیدرضا سلطانی گرفرامزی (۱۳۸۸). «بررسی تأثیر مصرف آب انار بر پارامترهای اسپرم و پتانسیل باروری در موش». *مجله پژوهشکی هرمزگان*. دوره ۱۳، ش. ۳.
- Hammond، Nader (۱۳۷۸). «مقایسه تأثیر مصرف میوه خرما و داروی اکسی توسین بر میزان خون‌ریزی بعد از زایمان طبیعی»، پایان‌نامه کارشناسی ارشد مامایی، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پژوهشکی مشهد.
- خادم حقیقیان، حسن، یعقوب کوشان، و اکبرعلی عسگرزاده (۱۳۹۰). «گزارش یک مورد درمان زخم پای دیابتی با استفاده از بره موم حرارت‌ده در داخل روغن زیتون». *مجله دانش و تدریستی*. دوره ۶، ش. ۴.
- خاوری، سید علی‌حسین (۱۳۹۰). «همراهی آرتربیت روماتوئید و نقرس: گزارش موردي و مسروري بر مقاالت». *مجله دانشگاه علوم پژوهشکی مازندران*. دوره ۲۱، ش. ۱.
- خلیلی، محمدعلی (۱۳۸۲). *طب الصادق*, ترجمه نصیرالدین امیرصادقی تهرانی، تهران: عطایی.
- دانا، نسیم و دیگران (۱۳۹۱). «اثر آنتی آثیورژنیک عصاره پوست انار سیاه بر سلول‌های اندوتیال بند ناف انسان». *مجله دانشکده پژوهشکی اصفهان*. س، ۳۰، ش. ۱۹۵.
- داویدیان دهکردی و دیگران (۱۳۸۹). «تأثیر عصاره هیدروالکلی میوه خشک‌شده گیاه انجیر (Ficus carica) بر روی یادگیری و حافظه فضایی موش سوری». *مجله دانشگاه علوم پژوهشکی شهرکرد*. دوره ۱۲، ش. ۴.
- ربیعی، زهرا، محمدرضا بیگدلی، و فاطمه محققی (۱۳۹۲). «اثر روغن زیتون بکر بر حجم سکته مغزی، سطح سرآمید، سربروزید و فسفاتیدیل کولین مغز در مدل سکته مغزی موش صحرایی». *مجله دانشگاه علوم پژوهشکی شهرکرد*. دوره ۱۵، ش. ۱.

- رشیدخانی، بهرام و دیگران (۱۳۸۷). «الگوهای غذایی غالب و ارتباط آن با خطر سرطان سلول‌های سنگفرشی مری در استان کردستان»، علوم تغذیه و صنایع غذایی ایران، دوره ۳، ش ۱۱.
- زحمتکش، محسن و مریم رشیدی (۱۳۸۷). «گزارش یک مورد درمان زخم پای دیابتی با تجویز موضعی عسل و روغن زیتون»، فصلنامه گیاهان دارویی، س ۸ دوره ۱.
- زربان، اصغر، محمد ملکانه و میثم بقراطی (۱۳۸۶). «خواص آنتی‌اکسیدانی آب انار و توانایی آن در خشی‌سازی رادیکال‌های آزاد»، مجله علمی دانشگاه علوم پزشکی بیرونی، دوره ۱۴، ش ۳.
- سلیمی، رضا و دیگران (۱۳۸۸). «انگور میوه‌ای تماماً دارویی»، سومین کنگره ملی قرآن و طب، یزد.
- سیاهپوش، امیر، فرشته گل فخرآبادی، و فاطمه جورکش (۱۳۹۰). «تعیین و مقایسه ظرفیت آنتی‌اکسیدانی عصاره‌های آبی و متانولی میوه خرما *L dactylifera* Phoenix واریته دیری آبادان»، پژوهش در پزشکی، دوره ۳۵، ش ۲.
- سیاهمرد، زهرا و دیگران (۱۳۹۰). «ارزیابی اثر آب انگور قمز روی بیماری آزمایمر در رت»، مجله دانشکده پزشکی اصفهان، دوره ۲۹، ش ۱۶۷.
- شمس، آرش، صدیقه مهرابیان، و نورامیر مظفری (۱۳۹۱). «مقایسه اثر دو عامل تاریکی و نور بر خاصیت آنتی‌اکسیدانی و ضدسرطانی روغن زیتون خالص و تصفیه‌شده»، مجله دانشگاه علوم پزشکی اراک، س ۱۵، ش ۱.
- صفاری، حامد و دیگران (۱۳۹۱). «مقایسه اثر ضدمیکروبی عصاره دانه و پوست انار و آنتی‌بیوتیک‌های رایج بر روی هلیکوباتر پیلوری جدا شده از نمونه‌های بیوپسی بیماران مراجعه‌کننده به بیمارستان شهید بهشتی کاشان»، مجله علمی-پژوهشی فیض، دوره ۱۶، ش ۵.
- ظرفی زنگه، فرید، لیلا معزی، و اشرف امیر زرگر (۱۳۸۸). «تأثیر رژیم غذایی حاوی میوه‌های خرما، انجیر و زیتون بر وزن، آستانه درد و حافظه موش سفید آزمایشگاهی»، فصلنامه تحقیقات گیاهان دارویی و معطر ایران، دوره ۲۵، ش ۲.
- عیدی، اکرم و دیگران (۱۳۹۰). «اثر ضد درد روغن زیتون در موش‌های کوچک آزمایشگاهی»، مجله دانشگاه علوم پزشکی اراک، س ۱۴، ش ۴.
- فقیهی، ابوالفضل و دیگران (۱۳۸۶). «بررسی بهبود علائم حرکتی موش مدل پارکینسون پس از درمان با ترانس رزوراترول»، مجله علوم تشریح ایران، دوره ۵، ش ۱۹ و ۲۰.
- فکور، حسن و مهدی مهدی خانلو (۱۳۹۱). «توصیه‌های تغذیه‌ای قرآن و تأثیر آن بر سلامت»، فصلنامه تاریخ پزشکی، س ۴، ش ۱۲.
- قدیمی، رضا و دیگران (۱۳۹۱). «نقش تغذیه در ارتقای بعد معنوی انسان از منظر قرآن»، مجله دانشگاه علوم پزشکی بابل، دوره ۱۵، ویژه‌نامه.
- قرمزاده، زهرا (۱۳۸۸). «میوه‌های اثربخش قرآنی، برگزیده‌ای از غذای طیب از منظر قرآن و طب»، سومین کنگره ملی قرآن و طب، یزد.
- کلینی، ابو جعفر محمد بن یعقوب بن اسحاق (۱۳۹۷ ق). *الكافی*، بیروت: دار الصعب و دارالتعارف.

متقی، علی بن حسام الدین (۱۳۹۷ق). *كتن العمال فی سنن الأقوال والافعال*. ج ۱۲، بیروت: مؤسسه التراث الاسلامی.

مجاهد، شهناز و دیگران (۱۳۹۱ق). «بررسی تأثیر رطب بر خونریزی بعد از زایمان طبیعی»، *مجله دانشگاه علوم پزشکی شهید صادوقی یزد*، دوره ۲۰، ش ۲.

مجلسی، محمدباقر (۱۴۰۳ق). *بحار الأنوار الجامعه للدرر اخبار الائمه الاطهار*، بیروت: مؤسسه الوفاء. محققی، فاطمه و دیگران (۱۳۸۸ق). «بررسی اثر روغن زیتون بر خوراکی بر میزان چربی‌های خون در موش صحرابی»، *فیزیولوژی و فارماکولوژی*، دوره ۴، ش ۱۳.

محمودی، مهدی، محمدرضا حاجی‌زاده، و محمد شمس الدین دیانی (۱۳۸۶). «گیاه‌خواری در آموزه‌های پیامبر اعظم (ص)»، *مجله دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان*، دوره ۶، ش ۴.

مرادی، فاطمه، علی ایمانی، و نصیر امانت (۱۳۸۸). «اثر خرما در تسکین درد از نظر قرآن و مقایسه آن با مطالعات علمی»، *سومین کنگره ملی قرآن و طب*، یزد.

مظفرپور، سیدعلی و دیگران (۱۳۹۰). «معرفی مفردات دارویی مؤثر در درمان «بیوست» در طب سنتی ایرانی»، *تاریخ پزشکی*، دوره ۳، ش ۹.

معطر، فریبرز و شهلا خیراندیش (۱۳۹۰). «ارزش و اهمیت استفاده از مراجع دینی در درمان بیماری‌ها»، *مجله طب سنتی اسلام و ایران*، س ۲، ش ۱.

ملکی، علی و فریده کریم مهریان خواهی (۱۳۸۸). «جستاری در نقش آموزه‌های دینی اسلام در پیشگیری و درمان کم خونی‌ها»، *سومین کنگره ملی قرآن و طب*، یزد.

منتظری، محمدباقر، مجاهد، شهناز (۱۳۸۸). «انار قلب را جان می‌دهد»، *سومین کنگره ملی قرآن و طب*، یزد. میرشمس، روح الله (۱۳۸۸). «ارتباط بین مصرف روغن زیتون و بیماری‌های پوستی»، *سومین کنگره ملی قرآن و طب*، یزد.

هادی‌پور جهرمی و دیگران (۱۳۸۶). «بررسی اثر عصاره انار در حفاظت از غضروف مفصل زانو در مدل تجربی استئوآرتیتی»، *مجله علوم پزشکی دانشگاه آزاد اسلامی*، دوره ۱۷، ش ۴.

یاوری، محمدرضا و دیگران (۱۳۸۶). «آگاهی، نگرش و عملکرد افراد ۲۵ ساله و بالاتر شهر یزد در ارتباط با خوراکی‌های ذکر شده در قرآن و احادیث»، *طیوع بهداشت*، س ۶، ش ۱.

Ahmed, S. et al. (2005). ‘Punica Granatum L. Extracts Inhibits IL-1Beta-Induced Expression of Matrix Metalloproteinases by Inhibiting the Activation of MAP Kinases and NF-Kappab in Human Chondrocytes in Vitro’, *J Nutr*, Vol. 135, No. 9.

Al-Kuran et al. (2011). ‘Effect of Late Pregnancy Consumption of Date Fruit on Labor and Delivery’, *J Obstet Gynaecol*, Vol. 31, No. 1.

Al-Qarawi et al. (2004). ‘Protective Effect of Extracts from Dates (Phoenix Dactylifera L.) On Carbon Tetrachloride-Induced Hepatotoxicity in Rats’, *Journal of Applied Research in Veterinary Medicine*, Vol. 2, No. 3.

Alton, H. et al. (2004). ‘Is Religious Orientation Associated with Fat and Fruit/Vegetable Intake?’ *J Am Dietetic Assoc*, Vol. 104, No. 8.

- Amin, AR. Kucuk, O. Khuri, FR. Shin, DM (2009). ‘Perspectives for Cancer Prevention with Natural Compounds’, *J Clin Oncol*, Vol. 27, No. 16.
- Anastassiou, CA. et al. (2006). ‘Subsecond Voltammetric Separation between Dopamine and Serotonin in the Presence of Ascorbate’, *Anal Chem*, Vol. 78, No. 19.
- Aziza, ES. Nahad, E. Nabila, AB. Wael, Sh (2011). ‘Comparative Study of Ozonated Olive Oil Ointment versus Conventional Dressing Methods on the Healing of Grade I Diabetic Foot Ulcers’, *Researcher*, Vol. 3, No. 8.
- Baliga, MS. et al. (2011). ‘A Review of the Chemistry and Pharmacology of the Date Fruits (*Phoenix dactylifera L.*)’, *Food Research International*, Vol. 44, No. 7.
- Balu, M. Sangeetha, P. Haripriya, D. Panneerselvam, C (2005). ‘Rejuvenation of Antioxidant System in Central Nervous System of Aged Rats by Grape Seed Extract’, *Neurosci Lett*, Vol. 383, No. 3.
- Calderón-Guzmán, D. et al. (2004). ‘Pyridoxine, Regardless of Serotonin Levels, Increases Production of 5-Hydroxytryptophan in Rat Brain’, *Archives of Medical Research*, Vol. 35, No. 4.
- Castilla, P. et al. (2006). ‘Concentrated Red Grape Juice Exerts Antioxidant, Hypolipidemic, and Antiinflammatory Effects in both Hemodialysis Patients and Healthy Subjects’, *Am J Clin Nutr*, Vol. 84, No. 1.
- Chen, B. Longtime, MS. Nelson, DM (2013). ‘Punicalagin, a Polyphenol in Pomegranate Juice, Downregulates p53 and Attenuates Hypoxia-Induced Apoptosis in Cultured Human Placental Syncytiotrophoblasts’, *Am J Physiol Endocrinol Metab*, Vol. 305, No. 10.
- Chui, MH. Greenwood, CE (2008). ‘Antioxidant Vitamins Reduce Acute Meal-Induced Memory Deficits in Adults with Type 2 Diabetes’, *Nutr Res*, Vol. 28, No. 7.
- Chun, KS. Kundu, J. Kundu, JK. Surh, YJ (2014). ‘Targeting Nrf2-Keap1 Signaling for Chemoprevention of Skin Carcinogenesis with Bioactive Phytochemicals’, *Toxicol Lett*, Vol. 8, No. 14.
- De la Lastra Romero, CA. (2011). ‘An Up-Date of Olive Oil Bioactive Constituents in Health: Molecular Mechanisms and Clinical Implications’, *Curr Pharm Des*, Vol. 17, No. 8.
- Dohadwala, MM. Vita, JA. (2009). ‘Grapes and Cardiovascular Disease’, *J Nutr*, Vol. 139, No. 9.
- Foppa, M. et al. (2002). ‘Red Wine with the Noon Meal Lowers Post-Meal Blood Pressure: a Randomized Trial in Centrally Obese, Hypertensive Patients’, *J stud Alcohol*, Vol. 63, No. 2.
- Gudelsky, GA. (1996). ‘Effect of Ascorbate and Cysteine on the 3, 4-Methylenedioxymethamphetamine- Induced Depletion of Brain Serotonin’, *J Neural Transm*, Vol. 103, No. 12.
- Jurenka, J. (2008). ‘Therapeutic Applications of Pomegranate (*Punica Granatum L.*): A Review’, *Alternative Medicine Review*, Vol. 13, No. 2.
- Kahrizi, D. et al. (2012). ‘Medicinal Plant in Holy Quran’, *American Journal of Scientific Research*, No. 42.

- Khadem, N. Sharaphy, A. Latifnejad, R. Hammod, N. Ibrahim Zadeh, S. (Accessed: April 18, 2013). ‘Comparing the Efficacy of and Oxytocin in the Management of Postpartum Hemorrhage’. *Shiraz E-Med J.* Vol. 8, No. 2. 2007,
Available from: <http://semj.sums.ac.ir/vol8/apr2007/dates.htm>. 58.
- Mahan, LK., Escott-Stump, S. Raymond, JL. Krause, MV. (2012). ‘*Krause Food and the Nutrition Care Process*’, 13th edition, Elsevier Health Sciences.
- Marwat, SK. Khan, MA. Khan, MA. Ahmad, M. Zafar, M. Ur-Rehman, F. and et al (2009). ‘Fruit Plant Species Mentioned in the Holy Qura’n and Ahadith and Their Ethnomedicinal Importance’, *American-Eurasian J Agric & Environ Sci*, Vol. 5, No. 2.
- Prakash, R. Gandotra, S. Singh, LK. Das, B. Lakra, A. (2008). ‘Rapid Resolution of Delusional Parasitosis in Pellagra with Niacin Augmentation Therapy’, *Gen Hosp Psychiatry*, Vol. 30, No. 6.
- Qusti, SY. Abo-khatwa, AN. Bin Lahwa, MA. (2010). ‘Screening of Antioxidant Activity and Phenolic Content of Selected Food Items Cited in the Holy Quran’, *EJBS*, Vol. 2, No. 1.
- Razavi, SM. et al. (2013). ‘Red Grape Seed Extract Improves Lipid Profiles and Decreases Oxidized Low-Density Lipoprotein in Patients with Mild Hyperlipidemia’, *J Med Food*, Vol. 16, No.3.
- Sarkaki A., Farbood Y, Badavi M. (2007). ‘The Effect of Grape Seed Extract (GSE) on Spatial Memory in Aged Male Rats’, *Pak J Med Sci*, Vol. 23, No.4.
- Shafaghat, A. (2010). ‘Phytochemical Investigation of Quranic Fruits and Plants’, *J of Med Plants*, Vol. 9, No.35.
- Shah, M. Shah, S. Patel, M. (2011). ‘Review On: The Aspects of Punica Granatum’, *Journal of Pharmaceutical Science and Bio Scientific Research (JPSBR)*, Vol.1, No. 3.
- Shahid, W. Marshall, J. (2003). ‘The Fruit of Data Plam: It’s Possible Use as the Best for the Future?’, *Journal of Agricultural and Food Chemistry*, Vol. 54, No.4.
- Shukitt-Hale, B. Carey, A. Simon, L. Mark, DA. Joseph, JA. (2006). ‘Effects of Concord Grape Juice on Cognitive and Motor Deficits in Aging’, *Nutrition*, Vol. 22, No. 3.
- Shukla, M. Gupta, K. Rasheed, Z. Khan, KA. Haqqi, TM. (2008). ‘Bioavailable Constituents/ Metabolites of Pomegranate (*Punica Granatum L*) Preferentially Inhibit COX2 Activity Ex Vivo and IL-1beta Induced PGE2 Production in Human Chondrocytes in Vitro’, *Journal of Inflammation*, Vol. 5, No. 9.
- Solomon, A. et al. (2010). ‘Protection of Fibroblasts (NIH-3T3) against Oxidative Damage by Cyanidin-3-Rhamnoglucoside Isolated from Fig Fruits (*Ficus carica L.*) ’, *J. Agric Food Chem*, Vol. 58, No.11..
- Takahara, A. et al. (2005). ‘The Endothelium Dependent Vasodilator Action of a New Beverage Made of Red Wine Vinegar and Grape Juice’, *Biol Pharm*, Vol. 28, No. 4.
- Türk, G. et al. (2008). ‘Effects of Pomegranate Juice Consumption on Sperm Quality, Spermatogenic Cell Density, Antioxidant Activity and Testosterone Level in Male Rats’, *Clin Nutr*, Vol. 27, No. 2.